

første Taler (Goos) i, at det sikkert er nødvendigt at undergive det en Behandling i et Udvalg for at faa det nøje afgrænset, hvor stort Omraadet bør være for det. Efter den udførlige Omtale, det har faaet af den første ærede Taler, finder jeg ikke Anledning til nærmere at komme ind paa det, thi jeg forudsætter, at Sagen vil komme for i et Udvalg.

Justitsministeren (Alberti): Den Forhandling, der har fundet Sted, giver mig i alt Fald noget Haab om, at Lovforslaget denne Gang og omtrent i den Form, i hvilken det er forelagt, maa kunne ventes ophøjet til Lov. Selvfølgelig skal jeg være rede til at skaffe Udvalget alle de Oplysninger, som det staar i min Magt at tilvejebringe, og navnlig skal jeg gerne forsøge paa at tilvejebringe, for saa vidt Udvalget maatte ønske det, en fuldstændig Liste over alle Tilfælde, i hvilke den nuværende Lovgivning kræver Løfteed. Jeg tror ganske sikkert, at den Opregning, som det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) foretog af slige Tilfælde, vil kunne suppleres med en overordentlig stor Mængde andre, men netop dette, at der er saa mange Tilfælde og deriblandt en saa overordentlig stor Mængde, som maa siges at angaa Forhold af mindre væsentlig Betydning, synes mig at vise, at der efter den forandrede Opfattelse af Edens Betydning, som efterhaanden har gjort sig gældende, kan være den allerstørste Grund til ikke alene at rejse Spørgsmaalet, men ogsaa søge en Afgørelse deraf. Jeg har den Opfattelse, at det vistnok er den almindelige Mening, at ved alle de Forretninger, som skulle udføres i Henhold til et en Gang for alle afgivet Løfte, kommer det an paa, om den paagældende er en ærlig og sandhedskærlig Mand, derimod ikke paa, om han bindes paa den ene eller den anden bestemte Maade ved en forudgaaende Forsikring. Det er sikkert nu den almindelige Opfattelse, at Tilbøjeligheden til og Ønsket om at udføre sin Gerning i Overensstemmelse med Ære og Ret vil fuldkommen saa stærkt blive fremskyndet ved en Forsikring paa Tro og Love eller paa Ære og Samvittighed, eller hvilken Form man vilde vælge, som under den gammeldags Form, ved Edsaflæggelse. Det er jo ogsaa rigtigt, som det ærede Medlem nævnede, at naar vi komme til Lovene af 1903, er Edsaflæggelsen falden bort, og man er endogsaa gaaet saa vidt, at man overhovedet ikke har forlangt nogen Erklæring, ikke en Gang paa Ære og

Samvittighed. Hvorvidt en saadan Erklæring helt skulde kunne undværes, skal jeg henstille. Det staar for mig, som om en Erklæring nok kan have sin Betydning, og navnlig synes det mig, at den vanskelig kan undværes i alle Tilfælde, hvor de paagældende Love, der nu foreskrive Edsaflæggelse, ikke foreskrive nogen bestemt Straf for den, der handler imod Eden. Den derfor bestemte Straf findes nu i Straffeloven, og dette Lovforslag indfører den Regel, at den Straf, der nu findes i Straffeloven for Brud paa Løfteed, ogsaa skal anvendes for Brud paa højtidelig Forsikring. Vil man nu lade Erklæringen falde helt bort, saa vilde man vanskeligt kunne faa en almindelig og alle Tilfælde omfattende Bestemmelse, hvorefter de Personer, der bevidst og med Forsæt forbrøder sig mod deres en Gang afgivne Løfte, kunne blive straffede.

Hvad Spørgsmaalet angaar om de for Grundlovens Overholdelse foreskrevne Edsaflæggelser, tror jeg, som jeg nævnede i Fjor og i Forfjor, at det er et Spørgsmaal, som man meget vel kunde røre ved og meget vel ud af selve Edsformularen kunde tage Paakaldelsen af Gud uden i mindste Maade at komme i Strid med Grundloven. Men jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, da jeg for at faa Sagen fremmet saa hurtigt som muligt, som jeg ogsaa ved Lovforslagets Forelæggelse udtalte, har ladet hele denne Side af den ligge.

Om man fra dem, der omfattes af dette Lovforslag, skal undtage Rigsforstanderen og sætte ham i Klasse med Kongen i Grundloven, det er jo et Spørgsmaal, som man kan forhandle nærmere om. For mig staar det saaledes, at det er vistnok den almindelige Opfattelse nu om Stunder, at ogsaa i dette Forhold er en særlig Ed med Paakaldelse af Gud ufornöden, og at en Erklæring paa Ære og Samvittighed vil være fuldkommen tilstrækkelig.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Goos: Jeg vil foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.